

107

H. XIII. II.

Liber
Novo Tacin.
937/II.

Henrici Nicolai.

1. Disputatio de Potentia in rebus.
2. Diss. de Synonymo et Paronymo.
3. Gymnasium Logicum.
4. Tractatus de Pane edit. 1641.
5. Genethlia five Natalitia ed. 1642.
6. Delineatio Colloquii inter Valerianum Magnum, Capuccinum
et Henricum Nicolai.
7. Erklärung des Christen Catech. IV. 4. Secunda editio.
8. Anatomie Papismi imperii Jesuitici.
9. Auffmaner Vilger Kundt zu Logik Logisquis Henrici
Nicolai gesalben.

D. O. M. A. Add. 6

Gymnasii Logici

DIATRIBE II.

DE

TERMINO LOGICO.

Publicæ Disputationis

loco ad

Sententiarum collationem,

proposita,

in almo Gymnasio Gedanensi

PRÆSIDE

HENRICO NICOLAI, PHILOSOPHIE

Magistro & ejusdem Professore

Ordinario.

RESPONDENTE

JACOBO BRASCHIO

Cöllinense Pomerano.

Ad diem XIX. Februarii S. N.

In auditorio Majori

Horis ab Octavâ matutinis.

GEDANI, typis Georgii Rhetii, Reip: & Gymn: Typographi.
ANNO M. DC. XXXIII.

Nobilissimis, Spectabilib⁹, Amplissimisq;

VIRIS

DN. GABRIELI SCHWANNI

DN. NICOLAO PONDÉI

DN. CAROLO SCHWARTZ
WALDEI

Dicasterii apud Gedanenses primarii
Antistitibus sacratissimis.

NEC NON

Tum generis splendore, tum pulchra
eruditionis laude Nobilissimis splen-
didissimisq;

DOMINIS

DN. ERNESTO PONDÉI

DN. ADRIANO von der LINDÉI

DN. NICOLAO von BODESKI

Dominis Mecænatibus & fautoribus piarum
musarum ac meis munificentissimis,

Dominis & promotoribus meis omni cultus
genere ætatem prosequendis

Lg. Mg. offero

IACOBUS BRASCHIUS

Resp.

Gy

C

perivi crea
dec. 9. l.
l. 4. diu.
n. 4. Co
13. Var
exhibebit
nem, ob in
uilitaten

2. T
vel doct
3. P
peculiaren
stationis

4. L
Logici p
ctius poni
Logicus e
sintam
tionem, q
& compos
explicatur
At Logi

Gymnasii Logici Disputatio II.

THES. I.

Celebrabat olim supersticiosa Romanorum vetustas Terminalia, festa in honorem Dei Termini confecta, ad Februarii finem, quod complures utilitates in finib. ponendis tutandisq. à Deo Termino se experiri crederet, ut est apud Ovid. l. 2. Fast. el. 8. Livium dec. 9. l. 5. Augustin. l. 4. de C. D. c. 23. Lactant. l. 4. diu. inst; c. 20. Pinedam T. 1. in Job. c. 5. v. 23. n. 4. Comitum l. 3. myth. c. 7. Macrobi. l. 1. sat. c. 13. Varronem aliosq.; Rectius Logicus Terminalia exhibebit, generalem nimirum termini Logici explicationem, ob insignem quam per universam Logicam ille præstat, utilitatem.

2. Termini tractatio generalis potest esse præterminalis vel doctrinalis.

3. Præterminalis tria exhibere potest: doctrinæ hujus peculiarem & distinctam necessitatem: Utilitatem, & tractationis hujus qualitatem.

4. Quæ primum, quæritur, An peculiaris termini Logici præmittenda tractatio? Plurimi omittunt. Rectius ponitur. 1. ob generalem Logici objecti quod terminus Logicus est, ut dictum dist. 1. th. 29. expositionem. 2. distinctam Logicæ tractationem. 3. Ordinis synthetici dispositionem, qui à generalib. & simplicibus procedit ad specialia & composita. Ita in Physicis præmittitur corpus naturale, explicatur, quid materia, forma, natura, locus, tempus, &c. At Logica etsi sit disciplina practica, procedit tamen ordi-

ne Synthetico, ut dixi c. l. t. 33. Confer Cl. J. Mart. praecog. prael. Keck. p. 20.

5. Quà secundum: Utilis hæc doctrina, 1. ad Logicam ordinatè tradendam. V. t. 4. 2. Thema quodlibet componendum vel resolvendum, quod per hanc termini doctrinam distinctè tractari potest. At id debet esse in arte quod est in usu. Alsted. l. 1. Lo. har. c. 2. 3. Intelligentos auctores neotericos Logicos, qui ita procedunt, ut Mendoza, Dutrieu, Fonseca, Keckerm, Alstedius, Timplerus, Scharfius.

6. Quà tertium, distinctè hinc dicendum. 1. doctrina hæc non est Grammatica, ut de Syn. & Par. ait Ramus V. Cl. J. Mart. C. 2. q. ill. d. 3. q. 2. Nam modus & finis tractandi sunt planè diversa à Grammaticis: In Grammatica organon purè dicendi, in Logica organon benè ratiocinandi traditur: In Gram: finis est pura dictio, in Logica judiciofa ratiocinatio. Quanquam non diffiteor, à quibusdam hic immisceri quædam Grammatica, ut vox cardinalis & derivata ap. Alsted. l. 1. Lo. har. c. 6. Extrema vel media, divina vel humana, ap. eundem c. 4. homosemos, heterosemos. c. l. Vox sit perspicua, communi usui recepta, ap. Keckerm. l. 1. Lo. S. 1. c. 1. Hæc magis sunt Grammatica vel Rhetorica, quàm Logica.

7. 2. Doctrina hæc non est realis & Metaphysica, Ratio est, quia tota Logica est notionalis, V. dis. l. t. 27. Non ergò debet terminos reales & Metaphysicos realiter tractare. Non ergò hinc causa, causatum, totum, pars, subjectum, adjunctum, tractanda, ut Ramus & misti faciunt, nam hæc omnia sunt realia: Et turpe est confundere nationes primas cum secundis, quam confusionem mistorum rectè notat Cl. J. Mart. l. 1. c. Keck. f. 1. c. 1. p. 29. & C. 1. d. 4. q. 5. n. 5. & frigide defendit Zanakius c. J. Mart. l. 1. c. 14. q. 2.

8. 3. Do-

8. 3.
modum co
finem Log
re debeat.
tum bon
gica, per
9. V
rias discip
rellectur
veales per
cus, Philo
contradi
Timpler
cter men
ad Physi
sic ad Rhe
cendi, sic
gruens,
no vel vo
na ratio
stadium
10. I
minalis
giam, & J
11. F
tur termin
lologicè
a. limitem
apud ICros
re, argum
21. 41. V
finem & ex

8. 3. Doctrina hæc est Logica, id est, quadrans ad modum considerandi Logicum, i. e. notionalem, & directa in finem Logicum, id est, ut bona ratiocinationi Logica inservire debeat. Terminus ergò hic tractatur, ut est instrumentum bonæ & judiciosæ ratiocinationis, quæ est finis Logica, per disp: 1. t. 32.

9. Variè aliàs terminus considerari potest, & sic ad varias disciplinas referri. Consideratur ut est notio rem intellectui repræsentatam significans, ita ad disciplinas reales pertinet: Ita terminus alius Theologicus, alius Medicus, Philosophicus &c. Ut est signum conceptus signato contradistinctum, sic ad Metaphysicam pertinet, Vid. Timpler. l. 3. Meta. c. 4. q. 1. Ut est index & character mentem hominis & naturam probabiliter indicans, sic ad Physiognomiam: ut est organon orate dicendi, sic ad Rhetoricam, ut est organon congruè & purè dicendi, sic ad Grammaticam, ut menti loquentis congruens, sic ad Ethicam & doctrinam de veracitate, ut sono vel voce profertur, sic ad Physicam, ut organon bonæ ratiocinationis est, sic ad Logicam pertinet. Vide Alstedium c. l. c. 3.

10. Fuit protheoria termini: Theoria est vel nominalis vel realis. Nominalis homonymiam, Etymologiam, & synonymiam termini explicat.

11. Homonymia vocis Termini multiplex est. Sumitur terminus vel Philologicè, vel Philosophicè. Philologicè notat 1. deastrum quendam Romanum, vid. th. 1. 4. limitem & finem agrorum. 2. audiendi judicii diem sic apud ICROS terminum figere est diem judicii dicendi statuere, argumento Digest. l. 35. c. 1. l. 40. & l. 5. c. 1. §. 21. 41. V. Bertachin. p. 4. Repert: voce, Terminus. 4. finem & exitum rerum. Sic terminus malorum ap. Lucret.

1.3. Philosophicè notat 1. qualemcumq; notionem, sive prima, sive secunda sit. Sic Termini Theologici dicuntur, Physici, Mathematici. vid: Cl. I. M. C. 10. d. 2. q: 1. & præl. Keck. l. 1. s. 1. c. 1. &c. Hinc Lexica, Theologica, Iuridica, Philosophica, quæ illos terminos explicant. Ita Bellovissius terminorum explicationes edidit. 2. specialiter notionem secundam. Sic vocabula technica disciplinarum instrumentalium, ut nominativus, genus, species, hexameter, pentameter, synechdoche metaphora, &c. dicuntur termini. V. Timpl. l. 3. Met. c. 4. t. 39. 3. specialius termini dicuntur extrema rei in compositione aut resolutione. Sic puncta termini lineæ superficies terminus corporis ap. Euclid. l. 1. elem: Ita syllogismus habet terminos in quos resolvitur, majorem, min. & med: Propositio terminos, subiectum & præd: in quos resolvitur. Hæc significatio Logicis est admodum famosa. 4. Inierdum terminus dicitur forma rei. vid. Zabarel: l. 2. de mat. prim. c. 9. Scheibl: Top. c. 5. n. 10. 5. Quandoq; terminus notat notionem Logicam, primæ partis Logicæ, materiam ad ulteriorem operationem Logicam disponentem. Ut hoc modo propositio & syllogismi non dicantur termini, cum terminus dicatur vox nondum axiomatica, ut ferrum ignitum; homo albus, ut rectè monet Alstedius l. 1. Lo. har. c. 2. & Cl: Wegerus l. 1. c. 1. Log: Et sic hîc sumitur. Quæ significatio hodiernis Logicis admodum est usitata, ut Mendozæ, Durio, Scharffio, Keckermanno, Alstedio, Wegero, aliisq;: Etsi antiquioribus non ita fortasse in usu. De quo vide Cl. I. M. c. 1.

12. Fuit homonymia. Sequitur Etymologia. Hæc vocis termini, Logica nulla est, est enim terminus vox abstracta, quæ derivationem Logicam non agnoscit: Grammatica Etymologia est vel à terminando, i. e. limitando, definiendo,

niendo, c
 determin
 Varro
 maxime
 dem ac La
 ni placet
 13.
 tio, noem
 Keck, p
 tentio Log
 distingu
 communer
 n. 1.) r
 Logicum,
 ristoreli
 tum, in
 sted; c. l
 dicitur:
 Log. c. 1
 l. c. De p
 10. & C.
 aus c. 1.
 14.
 lis est ve
 natura ter
 visionem
 15.
 strument
 disponer
 q: 1. We
 Scheible
 16.

niendo, circumscribendo, quod terminus aliquid definiat & determinet. V. Weger. c. 1. vel à terendo, ut placet Varroni l. 4. d. L. L., quod agri partes circa terminum maximè terantur: vel à Græco ἴσquis vel ἴσquis, quod idem ac Latinum terminus, quem Veteres & termen dicebant, ut placet Becman: in orig. L. L. p: 1068.

13. Synonymia termini est, quâ terminus dicitur notio, noëma, (quidam hæc distinguunt. V. Cl. I. M. præl. Keck, p: 26. hic communi modo pro iisdem sumuntur) intentione Logica, (quidam notionem & intentionem etiam distinguunt, ut Kecker: tr. 3. pr. Log: c. 3. sed contra communem Scholæ usum. V. Weger. q. 1. org. in isagog: n. 1.) vox, vocabulum secunda intentionis, Ens rationis Logicum, secundum cogitatum, Platoni λόγος τεχνικός, Aristoteli λόγος καὶ επισήμη, Tertulliano verbum legitimum, in Glossario Veteri axamentum, ut notat Alsted; c. 1. Rameis & mistis etiam terra & argumentum dicitur: Virumq; ineptè: ut de priore ostendit Timpl: l. 1. Log, c. 2. ipse alioquin mistus, Cui non satisfacit Alstedius l. c. De posteriori Cl. I. Mart. l. 1, dis: Ram. c. 2, q: 10. & C. 1. d. 4. q: 1. §. 5. Cui non satisfacit Scheiblerus c. 1. Top: n. 1.

14. Hactenus nominalis Termini consideratio: Realis est vel absoluta vel respectiva. Absoluta est, quâ natura termini Logici in se explicatur. Ea definitionem, divisionem & affectionem exhibebit.

15. Definitio Termini hæc est: Terminus est instrumentum Logicum materiam ad propositionem disponens. Ita Cl. I. M. c. Keck. p: 33. & C. x. d. 2. q: 1. Wegerus p: 25. Log. Scharfius p: 51. Log. Scheiblerus Top: c. 1. n. 1.

16. Ad intelligendam definitionem notetur 1. definitum.

tum. Terminus hic intelligitur 1. ille qui est partis primæ Logices, non in genere omnis terminus. Vide ih. 11. 2. Ille qui est signans, formalis, notionalis, i. e. ex quo ut parte propositio componi potest: non materialis, signatus, objectivus, realis, id est, de quo ut significato propositio verificatur: Ne ipsis quidem prædicamentis exceptis, quæ pro notionib. primis quidam habent. V. Weger. c. 1. & Alsted; c. 1. 3. Ille qui potest terminare propositionem, non qui actu terminat, ut subjectum & prædicatum, nomen & verbum. Weg: c. 1. 4. Terminus Logicus generalissimè sumptus potest definiri instrumentum bonæ ratiocinationis; sed hic definitur terminus partis primæ.

17. 2. Definitio. Quæ constat genere & differentia. Genus est instrumentum Logicum. In hoc conceptu convenit terminus Logicus partis primæ cum notionib. Logicis cæteris, quæ omnes sunt instrumenta ad bonam ratiocinationem directæ. Vide Hipp; q; 4. Log; Alii genus termini signum doctrinale statuunt. Weg. p; 26. Log: Rectius instrumentum statuitur, hoc naturæ Logices, quæ instrumentalis est, & ipsarum notionum Logicarum, quæ instrumenta ratiocinandi sunt, convenientius, & ipsi discursui Logico, qui proximè per notiones, ut instrumenta fit, remotè ut signa, aptius. Propius ergo genus instrumentum: Remotius signum. Notiones primæ accuratè loquendo sunt signa nostrorum conceptuum; secundæ instrumenta. V. Zabarella I, I. d. N. L. c. 10.

18. Differentia est in his, materiam ad prædicationem disponens. Hæc dispositio est 1. in compositione, quæ terminus Logicus potest componere propositionem, & fieri pars actualis propositionis: Adeoq; hæc compositio aptitudinalis est in parte Logices primæ, actualis in secunda: 2. in qualicunq; determinatione, sic particula subjecta vel prædi-

prædicata
doctus, etia
tur à termi
proxima
ex quo pro
teris & syll
catione.
directè,
est animal
V. Littri
ipsum, i. e.
Fulgo supp
Scharff. l.
Terminus
cinationem
cus distin
Rhetoric
piore, Poe
19.
habendum
tum bonæ
competit, a
Nimis str
mino part
constet, n
Alienè no
plex men
s. I. c. 1.
benè obser
tiones secu
instrument
20. I

prædicata propositionum determinantes, ut Petrus est homo doctus, etiam dicuntur termini Logici: Adeoq; hic abstrahitur à termino Categorematico vel syncategorematico. 3. in proxima propositionis constitutione, ut terminus sit is, ex quo proxime propositio constituatur, nam remotè & ex literis & syllabis constitui potest. 4. in qualicunq; significatione. Terminus Logicus debet esse significativus, sive directè, quando vox aliud quid à se ipsa significat, ut homo est animal, sive reflexè, quando vox semetipsam significat. Vt, Littri est bisyllabum. Hic 70 littri nil significat quam se ipsum, i. e. suas binas syllabas. Vide Weger: c. l. p: 28. 29. Fulgò suppositio termini materialis & formalis dicitur. V. Scharff. l. 2. Log: c. 2. §. in Logica conformatione: Terminus Logicus disponit Logicè, i. e. ut ad bonam rationationem tandem fiat applicatio: per hoc terminus Logicus distinguitur à Grammatico, qui ad purè dicendum, Rhetorico, qui ad ornatè dicendum, Oratorio, qui ad copiosè, Poetico, qui ad ligatè dicendum disponit.

19. Explicata ita vera definitione patet quid de cæteris habendum. Nimis latè terminum definiens instrumentum bonæ rationationis, hoc enim omni termino Log. competit, at hic de termino partis primæ tantum queritur: Nimis strictè partem propositionis, hoc enim tantum termino partis secundæ competit: aut id, ex quo syllogismus constet, nam hoc tantum termino partis tertiæ competit: Alienè notionem Logicam, quo unum quid & simplex menti repræsentatur, cum Keckerm. l. 1. Log: l. 1. c. 1. Nam hoc omnibus notionibus primis competit, ut bene observat Cl. J. M. c. Keck, p: 31. At Logice notionem secundam sunt, non primam, dirigunt non repræsentant, instrumenta conceptuum sunt, non signa rerum. V. t. 17.

20. Ineptus est Zanakius l. 1. con, Cl. J. M. l. 1.

c. 1. q. 5. *quandam partem definitionis notionibus primis competere concedens. Nam tota differentia definitionis, unum quid menti representare, non competit notioni Logicae, sed reali, & primae, ut recte monstrat Cl. J. Marr, adeoque illa definitio falsissima est, sive pars ejus, sive tota notionibus primis competat. Non est ut dicas, representare hic esse Logicum, i. e. dirigere rem representatam: Nam ita proterviter in vocibus ludere, ubi propriae non desunt, est patientia Philosophorum abuti. In quo Lexico representare est dirigere rem representatam? Rectius Kecker, ipse notionem sec. definit conceptum mentis, quo mens ut norma & instrumento utitur ad aliquid significandum. l. 2. Gym. Log: c. 16. Rectius in syst. Log: min. l. 1. c. 1. terminum simplicem definit, quo simplex rei thema explicatur. Hac inquam, rectius quam in majori systemate.*

21. *Fuit definitio Termini: sequitur divisio.*

22. *Divisio Termini Logici varia & multiplex est. Prima sit in æquivocum & distinctum. Hac primò omnium ponenda, ut ostendatur ineptia termini æquivoci ad ullam operationem Logicam: super æquivocis non stat contradictio, ajunt Scholastici: Nec ulla Logica operatio, addo ego. Terminus ergo æquivocus, & qui plura significat, ut multa, & indistincta, ut ineptus ad ullam operationem Logicam statim in principio divisionum est removendus. Ejus plures divisiones & subdivisiones vide ap. Alsted. l. 1. Log. har. c. 6. Imitatur ita Logica prudentem artificem, qui removet impedimenta operationi suae obicem positura, ut loquitur Dn. Gutk. l. 1. syn. Log. c. 1. th. 9. Terminus distinctus est, qui unum quid & certum significat. Hic jam operationi Logicae commodus est, adeoque de hoc reliqua divisiones sunt intelligenda.*

23. 2. Ter-

23. vel differen
ni potest
ut, ut hom
quibus in
24. mus vel p
Logicum o
divina se
pradicam
enim hi te
loquitur,
increato, fi
notional:
Log: c. 1.
perl. Chr
92. 108.
dari: qua
generalis
cohesionem
non essentia
judicandus
l. 1. de im
les, ut affi
riales, ut
25. 7
liter & qu
essentiam
exprimit,
vinis, Deu
tibus, cas
rionalibus

23. 2. Terminus distinctus est vel consentaneus vel dissentaneus. Consentaneus, qui affirmativè disponi potest, ut homo & eruditio. Dissentaneus, qui negativè, ut homo & leo. Huc disparata & opposita pertinent, de quibus in postprædicamentis.

24. 3. Terminus consentaneus est vel synonymus vel paronymus. Hac divisio est generalissima, quâ Logicus omnem omninò materiam, qualiscunq; sit, sive divina sive humana, sive prædicamentalis, sive extrapædicamentalis, affirmativè dispositam, judicat. Sumuntur enim hi termini in abstractione Entis, ut Dn. Gutk, loquitur, h. e. in generalitate suâ abstrahunt à creato vel increato, finito vel infinito, usitato vel non usitato, reali vel notionali: unde & formales dicuntur ab eodem l. 1. syn. Log: c. 1. §. 11. 13. c. 2. §. 1. & Cl. Gerhardo exeg. d. pers. Chr. §. 171. Cl. J. Mart. d; 14 part. Theol: t. 90. 92. 108. Hoc est, possunt omnib. omninò materiis accommodari: quamvis certo sensu & materiales dici possint, quia generalissimum ad materiam respectum habent, ostendentes cohesionem subjecti & prædicati generalem, essentialem, vel non essentialem, qui respectus ex materia terminorum est didiudicandus, adeoq; materialis vocatur. Confer Toletum in l. 1. de interpr. c. 6. §. 1. Hoc modo non sunt ita formales, ut affirmativus & negativus; sed quodam modo materiales, ut à quibusdam vocantur.

25. Terminus Synonymus est, qui Logice essentialiter & quidditivè de subjecto prædicatur, i. e. ipsam essentialiter in conceptu Logico quidditivè acceptam exprimit. Ut, in prædicamentali b. homo est animal, divinis, Deus est Spiritus, Ens, Pater est Deus: transcendentibus, causa est principium, Necesitas est affectio Entis: notionalibus, genus est prædicabile, propositio est oratio, syllo-

gismus est argumentatio &c. Paronymus est, qui Logicè
extraessentialiter & non quidditative prædicatur, h.e.
ubi prædicatum dicit aliquid, quod non ipsum quid subjecti
dicit, Logicè concepti, sed aliquid præter essentiam ejus Logi-
cè & præcisè cogitatam, unitam tamen ipsi qualicunq; mo-
do non essentiali, ut Dn. Gutk. p: 116. Log; loquitur.
Sic in prædicamentalib. Homo est albus, docilis: transcen-
dentib. Ens est finitum vel infinitum, causa vel causatum,
notionalibus, genus est summum vel subalternum, est la-
tius specie: Divinis, Deus est justus, bonus, verax, &c. Deus
creavit mundum. Philosophi communiter huc prædicationes
personales & sacramentales reducunt, V. Dn. Gutk. p.
124. Log; Scharf. l. 1. Log; comment. f. 1. c. 3. et-
iam multi Theologi, ut Dn. Wegerus loquitur f. 2. Log; c.
7. & ego peculiari disputatione de synonymo & paronymo o-
stendi: In qua saltem qua optimè dicta sunt, citra calumniam
ingenuè explizentur, & nihil erit periculi. Quamquam in
hac doctrina plurima sunt subtilissima, ut Dn. Gutk. loquitur
p: 74. Log; quæ pro captu auditorum vel proponi
possunt, vel intermitti. Per me legatur dicta disputatio vel in
Theatro Europa. Nunquam me pudor ejusdem subiturus
est.

26. Id de hac divisione queri possit, an immediata sit,
h.e. an nullus detur terminus affirmative enunciabilis, quin sit
synonymus vel paronymus. Quidam infinitos adducunt, de
quibus dixi citata disput. r. 14. Beurhus. l. 1. coll. Log;
p. 33. causales adducit, ut homo est creatura Dei. Hæc par-
tim synonyma sunt, si ad modos essendi reducantur, sic crea-
tum esse est modus essendi essentia humana intimè inclusus, qui
modi ad synonyma reducuntur, ubi inferiorib. entibus appli-
cantur, ut homo est creatum causatum, finitum, dependens
quid, ut in transcendentalib. pluribus docetur: partim paro-
nyma.

nyma, si
sus à pare
expressum
terna car
dicta, atq
cunt. H
paronym
evoluit

27.

Abstrac
jecto, ut h
tat form
tiva, ut
sectiva,
p: 62. L
agitat l.
pluralite
his se ve
Philosop
aut Hora
ciantur,

non ter
quadam
hac, doct
28.

tegoren
subjectum
hic, qui
mari su
docile,
hac de re
hoc mod

nyma, si ut extranea essentia apponantur. *Ut homo est genitus à parente, Aristoteles est doctus à Platone. Vinum est expressum à vinitore, panis à dulciario pistus est: Ubi externa causa rebus apponuntur tanq. accidentia generaliter dicta, atq. ita ad paronyma reducuntur. Alii analogia adducunt. Hac etiam pro diverso respectu vel synonyma sunt vel paronyma, sed per quandam similitudinem, quam doctissime evolvit Dn. Weger: s. 2. Log: c. 4.*

27. 4. Terminus est vel abstractus vel concretus.
Abstractus est, qui notat formam puram & precisam à subiecto, ut *humanitas, DEltas, albedo*: **Concretus** est, qui notat formam cum habente formam, sive id fiat voce substantiva, ut *Deus, homo pater, filius, magistratus, &c.* sive adjectiva, ut *albus, niger, Logico id perinde est. V. Scharf. p: 62. Log: Valla negat concreta Logica, & more suo exagitat l. 1, dial. c. 3. Quod rara sint, & magnam partem pluraliter enuncientur, ut laudanda, pudenda: sed Valla in his se versatum ostendit, velut Elephantus in mari Erythr. eo. Philosophis ea usitatisima, ut maxime exemplum ab Homero aut Horatio depromere non possis: Nec pluraliter iis enunciantur, sed singulariter, ut termini rationem habeant, non terminorum. Concipiuntur enim ea illis sub unitate quadam universali, non discreta pluralitate. Plura de hac doctrina Metaphysicè.*

28. 5. Terminus est Categorematicus vel syncategorematicus. Ille est, qui in propositione **primarium** subiectum aut predicatum esse potest, ut *homo est animal*: hic, qui **secundarium**, adeoq. qualiscunq. determinatio primarii sub. vel prad. esse potest. *Ut, omnis homo est animal docile. & omnis & docile sunt syncategoremata. Alii aliter hac de re, & variè: Vid: Scharfium p: 54. Log: sed hoc modo definire tutissimum. Alii mistum terminum*

B s

addunt.

addunt. De quo duo dicenda: 1. Extra propositionem
actū, terminus aliquis mixtus dici potest, h. e. potest in
hac propositione esse categorema, in altera syncategorema,
ut, *Œo omne est syncat: in hoc, Omnis homo est docilis: sed ca-*
tegrema in hoc, Œo omnis est pronomen. 2. In ipsa propo-
sitione actū, nullus terminus est mixtus, sed *omnis vel*
categorematicus, vel syncateg. nullus uterq̄ simul. Sic *Œo o-*
mnis est categorema tantum in posteriori, syncategorema tan-
tum in priori, in nulla utrumq̄ simul. Cat. & syncat. ad cer-
tam & determinatam propositionem respectum ha-
bent, ubi nullus terminus simul cat. & syncat. esse
potest.

29. 6. Terminus est absolutus vel connotativus,
Absolutus est, qui significat rem per se sumptam citra ad-
jacentiam, ut *humanitas, animalitas, Homo, animal.* Dif-
fert 1. ab abstracto, quod *omnis abstractus sit absolutus,*
ut humanitas, sed non contrā: sic homo terminus absolutus,
sed non abstractus. 2. à substantivo, quod *multa substanti-*
va sint connotativa, non absoluta, ut pater, dominus, servus,
etsi omnia absoluta sint substantiva, non tamen contrā:
Connotativus est, qui significat aliquid adjacens suo sub-
jecto, ut *subjecto, unde predicatio paronyma & in quale*
oritur. Vi albus, vestitus, galeatus, locatus, &c. Dicuntur,
significare adjacens subjecto, ut subjecto, h. e. debet ut ac-
cidens adesse dici suo subjecto in hæsiōnis, adhæsiō-
nis, occupationis, &c. Nam si notetur adjacens quid rei,
ut supposito, sic & absolutus terminus adjacens dici gene-
raliter potest, sic humanitas adjacens Perri, sic & forma
formato adjacet, ut leoninitas leoni, & modus determi-
nato, ut bonitas, bono, finitudo, finito, personalitas persona-
to, subsistentia subsistenti, &c. Quæ omnia tamen absoluta
sunt. Aliterum aliter hac de re: Vid, Dn. Weger. c.
8. l. 1.

Simplex
fiat voce u
ris human
Sallustius.
res duas i
i. e. nullus
nem; scri
ut homo a
complex
videntis m
jectum, ut
Vi loquitur
alia dicitur
hac in sec
cum habe

Scharfr
stedius l
l. 1. Log
remore L
rica, Res

tionalita
ma, & fe
Vide th. 1
qua per th
ei magna
rebus crea
quidam n
siles, ut f

8. l. 1. Log: Sed ita, ut dictum, commodissime explicatur.

30. 7. Terminus est vel simplex vel complexus. Simplex est, qui rem unam & simplicem significat, sive id fiat voce una, ut homo, sive pluribus, ut Salvator totius generis humani, i. e. Christus, Romanâ primus in historia, i. e. Sallustius. Logico id parum cura est: Complexus est, qui res duas involvit. Sive id iterum voce unâ fiat, ut nemo, i. e. nullus homo, album, i. e. albedo, & aliquid habens albedinem; scribunt, i. e. homines scribunt, &c. Sive pluribus, ut homo albus. Differt hic terminus à propositionis complexione, quod hic sit actus mentis componentis & dividendi mediante copula, ut homo est albus: Ibi tantum obiectum, ut unum ex pluribus compositum cogitatur, ut album. Ut loquitur Smiglecius dis: 1, Log: q: 9. Unde complexio alia dicitur obiectiva, hac in parte prima, Enunciativa, hac in secunda, discursiva, hac in parte tertia Logices locum habet.

31. Satis etiam de divisione termini: Plures habent Scharfius in Log: præcogn. Wegerus l. 1. Log: Alstedius l. 1. Log: harm: Mendoza dis. 1. sum. Dutrig l. 1. Log, c. 1. Aliq. In quib. quedam sunt quæ admodum remote Logice immiscentur, cum Grammatica, Rhetorica, Realia, Metaphysica sint, &c. Vid. th. 6. 7.

32. Affectiones terminorum varia sunt. 1. Intentionalitas, Termini Logici sunt notiones secundæ, non primæ, & formaliter, & efficienter, & obiectivè & finaliter. Vide th. 16. 2. Necesitas, quæ patet per th. 4. 3. Utilitas, quæ per th. 5. 4. Applicandi generalitas. Termini Logici magnam partem sunt generales, i. e. possunt applicari & rebus creatis & increatis. Dico magnam partem, nam quidam non possunt, ut termini predicabiles & predicamentales, ut suo loco dicetur.

33. Fuit Consideratio Terminorum Absoluta. Respectiva est, quæ in respectu ad partem Logices secundam & tertiam considerantur. Hinc termini subijcibiles, vel prædicabiles, majores, minores vel medii oriuntur. De quibus suis omnia locis tradentur.

34. Fuit etiam Consideratio Terminum generalis. Specialis est, quæ terminus dicitur in parte Log: prima vel prædicabilis, vel prædicamentalis, vel postprædicamentalis. De quibus sequentibus disputationibus.

ἐν παρρησιαστικῷ loco:

Philosophia est præstantior Jurisprudentia & Medicina, adeoquæ locus in ordinata Republicâ dignior dandus Philosopho quam Juro aut Medico.

Magi Matth. 2. nec Reges fuerunt, nec ex Saba, ut vulgo utrumquæ falsò censetur. Utraquæ Saba & Æthiopiæ & Arabiæ respectu Hierosolymæ ad meridiem sita fuit, At Magi ex Oriente. Susa Persarum fuit.

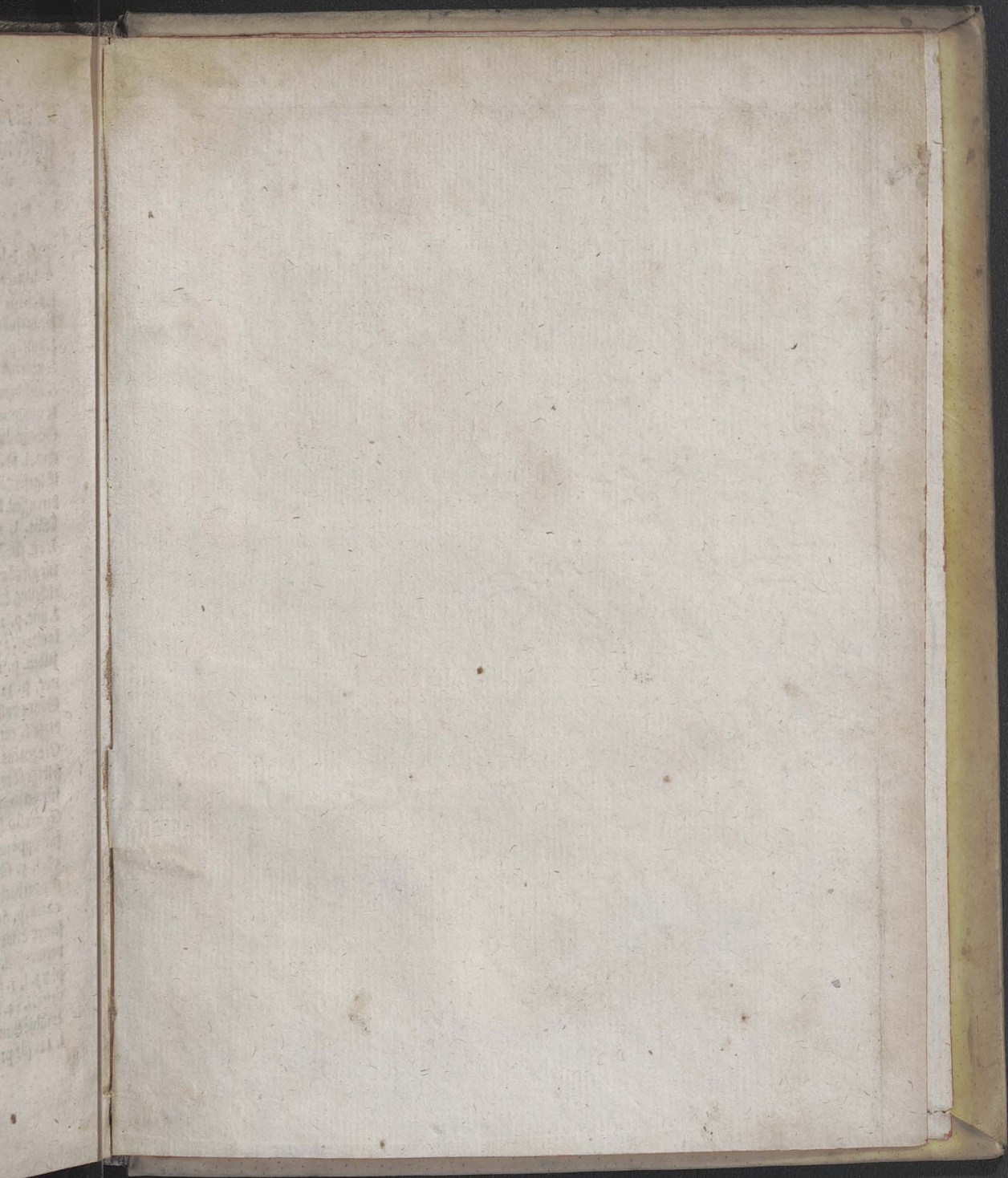
Rectè Lutherus, Deus agit mala sed non malè: Rectè alius: Deus ante peccatum, in peccato, circa peccatum, post peccatum concurrat, nunquam cum peccato. Subtiliter Biel: Deus facit malum, sed non malum facit.

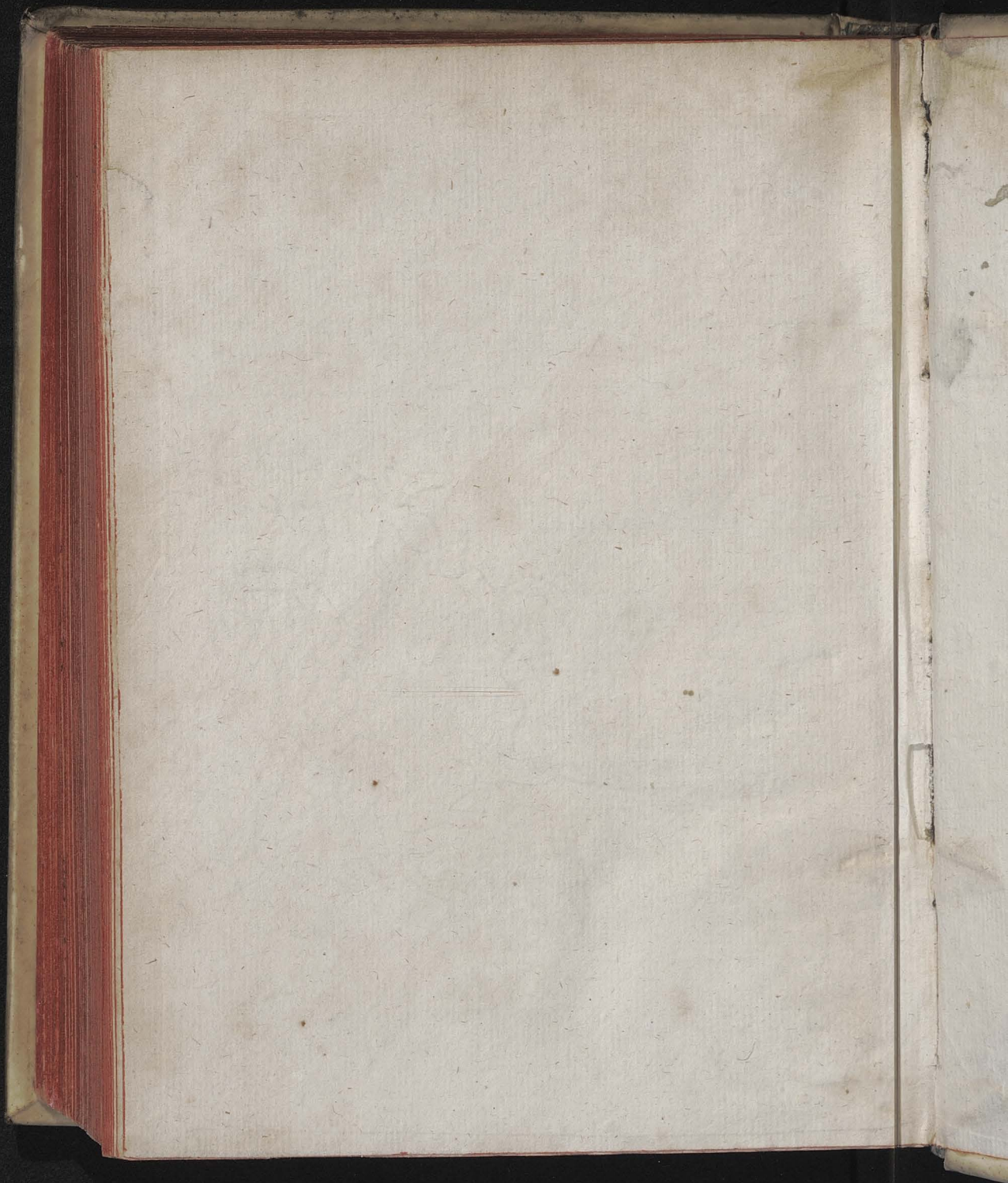
Sabbatum δευτεροπρωτον Luc. 6. v. 1. Quid?

Nigredo est accidens corvi separabile & inseparabile.

Male substantia in rationalem & irrationalem dividitur,

F I N I S,

Biblioteka Jagiellońska

stdr0019288

